

kor abba kell hagyni a muzsikát és nem lehet többet keresni, mint amennyi addig a tényezőzésből befolyt. A zug-kávésoknak azonban nincs mit kockáztatni, mert pezsgőzopali nélkül reuzálni ugysem tudnak, jobban mondva nem akarnak, mivel ők nem reális haszonra pályáznak. Így tehát náluk a záróra után is lehet mulatni és aki direkt mulatni akar, akármilyen uriember is az illető, már be sem megy a jobb kávéházba, ahol egy óra után nincs zene, hanem bevonul a zug-kávéház szeparéjába.

A nagykávésoknak és a jobb zenekaroknak tehát a panaszkodásuk jogos addig, amíg ezeket a visszaéléseket meg nem szüntetik. Az ilyen helyiségekben azelőtt se folyt izléstelen mulatozás, ide azelőtt se jártak szegény emberek mulatni. Arról is panaszkodnak még a zenészek, hogy a teljes egyöntetűség fenntartása végett az éjjeli mulatókban a *zongorát is be kellene egy óra után tiltani*. Semmi erkölcsi jogosultsága nincsen, hogy azok privilégiumot élvezzenek. Ha a háború alatt józanságot akarunk, akkor legyen józanság minden vonalon.

Mi hisszük, hogy a főkapitány hamarosan meg fogja a módját találni, hogy rendeletének érvényt szerezzen. Tekintve, hogy az elmúlt tíz nap alatt a rendőrség fontosabb ügyekkel volt igénybe véve, (a rablógyilkosság, a lisztutalványozás) valószínű, hogy ezek elintézése után, nagyobb gonddal kezeli a zene-záróra ügyét.

„BESSZARÁBIÁT NEM LEHET ELADNI!”

A Lugoson megjelenő *Drapelul* című román lap egy *besszarábiai román* cikkét hozza, amely más szempontból világítja meg Besszarábia ügyét. Az író előszavában általános kérdésekkel foglalkozik, majd a történelemben nyújt visszapillantást. Hosszas érvelések után a következő megállapodásra jut:

„Nem szabad az *erdélyi* kérdést szembeállítani a *besszarábiai* kérdéssel, még kevésbé szabad az erdélyi kérdést elébe tenni a besszarábiainak. Ez annyit jelent, mint minden időkre áldozatul dobni az oroszoknak Besszarábiát és ezzel a moldovai főúri családok ősi földjét prédául odadobni az orosz imperializmusnak. A besszarábiai románok valamenynyien tudják, hogy Romániához tartoztak, úgy ősök, mint ők maguk, tudják, hogy Moldova testéből csak 1812-ben és 1878-ban szakította ki az orosz őket. Ezek románok akarnak lenni, hisz román fejedelemség földjén születtek és élnek, akik a román földön otthon vannak s mint ilyenek akarnak élni otthon. Ők, a besszarábiaiak nem vendégek, ők nem Oroszország Elzász-Lotharingiája, hanem *szervi részei* a román földnek és államnak. *A besszarábiai kérdés elé nem tehető más kérdés. Tiltakozni kell minden románnak azon üzér-fogás ellen, hogy más, bizonytalan, jogtalan terület elnyerése ellenében millió lelket adjanak el.* Megvonjuk önöktől a jogot, — mondja a besszarábiai író, — hogy gyermekeink jövőjével üzérkedjenek és nincs joguk arra, hogy eladják ősökük sírját.”

Mindennemű nyomtatványt

TELEFON 81.

izléses kivitelen jutányos áron szállít :-:

Uárna L. Könyvnyomdája
SZEGED,
Kárász-utca 9. szám alatt.

HIREK

0000

Elfogták a lóversenytéri merénylőt.

(Saját tudósítónktól.) Péntek délelőtt sikerült elfogni *Kalla* Illés közhuszárt, aki a lóversenytéri rablógyilkos kísérletet elkövette. Hatodik napja bujdosott az eset óta *Kalla*. Két ízben közvetlenül siklott ki a rendőrség kezéből, de a város területét nem hagyhatta el, mert huszonnégy huszár és több lovasrendőr cirkált éjjel-nappal a város körül s ezeken át menekülni nem igen lehetett. Tudhatta ezt *Kalla* is, mert utóbb állandóan a Makkos-erdőben bujkált, ugylátszik rést keresett, ahol menekülhet. De huszáruniformisa ebben megakadályozta.

Péntek délelőtt félgy órákor kísérték be a városházára *Kallát*. Egy honvédhuszár szakaszvezető: *Schulder József* fogta el s ő kísérte *Potye József* tizedessel együtt.

— Ott heverészett, sütkérezett a Makkos-erdőben, egy dombon, mikor rátaláltam. Próbált legurulni, de mondtam, hogy agyonlövöm, ha helyben nem marad. Így aztán bevárt bennünket, — mondja a szakaszvezető.

Előbb dr. *Szalay József* főkapitány elé vezették *Kallát*, aztán dr. *Borbola Jenő* rendőrkapitány hallgatta ki.

— Te gyilkoltad meg *Fodor Annát*! — szólt *Borbola*, mire a huszár csendesen válaszolt:

- Igenis...
- Miért tetted?
- Pénzt kértem, de nem adott.
- Ezért?
- Igenis. Nagy okom volt rá.

És azt mondotta, hogy *szerette az asszonyt*, régebb idő óta ismerte, járt hozzá. Szombat este is fölkereste, pénzt követelt, s amikor az asszony azt felelte, hogy nincs pénze, nem hitte el, *megvetre*. Az asszony sirt, erre kiment a házból és az udvaron *egy balat* talált, *azzal ment vissza*...

Elmondotta, hogy tegnap ki is szökött a városból és elment Tápéig, de visszalopózott. Hogy igaz-e ez, alig hihető, mert tegnap már jól tudta, hogy hajszolják. Különben huszonnégy óra óta nem is evett s ezért adta meg magát olyan simán.

A kihallgatás után *Schulder József* szakaszvezető és *Potye József* tizedes átadták a rendőrkapitánynak azokat a tárgyakat, amelyeket *Kalla* Illésnél találtak: Egy korona hatvan fillért, egy bőrtáskát, szivarszipkát, dohányt, cigarettapapírt, elhasznált töltényeket és egyéb értéktelen tárgyakat. Az összekötött rablógyilkos huszárt átadták a honvéd-ügyészségnek.

Fodor Anna ma is eszmélet nélkül fektött. Vasárnap óta csak egy-két pillanatra tért magához és csak ennyit tudott mondani: *A huszár*... Életben maradásához semmi remény, a halált minden pillanatban várják.

— **A király nyaralása.** Salzburgból táv-iratozzák: A király az idén nem megy nyári tartózkodásra Ischlbe. A királynak ezt az elhatározását azzal okolják meg, hogy a rendkívüli viszonyok miatt az uralkodónak a katonai hadvezetőséggel és a politikai vezetőférfiakkal állandó érintkezést kell fenntartania. Épp ez teszi szükségessé, hogy *a király állandóan Bécs közelében tartózkodjék*.

— **A májusi költözködés.** Dr. *Szalay József* főkapitány a májusi költözködésre vonatkozólag a következő utasítást adta ki: *Egy szobás* lakásokat május elsején délig, *két szobás* lakásokat május elsején este 7 óráig, *három szobás* lakásokat 3-án délig, *négy szobás* lakásokat 3-án este hét óráig és az ennél nagyobb lakásokat 4-én kötelesek a régi lakók az újaknak átadni. Május 2-án, vagyis vasárnap a költözködés nem kötelező. — Azt hisszük, hogy ez a rendőrségi végzés igen sok kellemetlenséget fog okozni lakók és háziurak között. A mai fuvarviszonyok közt majdnem abszurdum reggeltől esti hét óráig minden egy és két szobás hurcolkodást lebonyolítani.

— **Gróf Tisza Lajos állapota.** Budapestről jelentik: Gróf *Tisza Lajos* a múlt éjszakát jobban töltötte. Állapota, úgy látszik kedvezőre fordul. Hőmérséklete megközelíti a normálist.

— **A szegedi hősök sirja.** Pénteken délelőtt *Kántor Jenő* tábori lelkész vezetésével egy kiutótság jelent meg a polgármesternél. A tábori lelkész előadta, hogy a háború óta Szegeden 430 hőst temettek el és ezeknek a sirjai nagyon rossz állapotban vannak. A temető gondnoka nem ügyel a sírokra; nagy részüket gáz-gáz verte fel és olyan sírok is vannak, amelyek bedőltek. A polgármester megígérte, hogy a hősök sírját rendbehozatja; szomorú füzt ültet köréjük és ha vége lesz a háborúnak, akkor a város emlékoszlopot emeltet a temetőben a hősök sírjánál.

— **Az oroszoktól és szerbekről indult a kiütéses tifusz.** Rotterdamból táviratozzák: *Wenckebach* bécsi egyetemi tanár egyetemes rotterdami újságban szembeszáll *Van Tienhoven* hollandi orvostanár véleményével, mely szerint a kiütéses tifuszt a monarchiából hurcolták be Szerbiába. A bécsi tanár szerint a kiütéses tifusz a monarchiában egészen a legutóbbi évekig ugyszólván ismeretlen betegség volt. A monarchiában az orvosok túlnyomó nagy része még nem is látott kiütéses tifuszt. Mindazok az esetek, amelyek utabban a katonák közt előfordultak, *orosz katonáktól való fertőzésre* vezethetők vissza. Az orosz táborban járványossá vált a kiütéses tifusz, ép úgy, mint a második balkáni háborúban Szerbiában is járvánnyá fajult el ez a veszedelmes betegség.

— **Van már rézgálic Szegeden.** Ismertettük már a Szegedi Gazdasági Egyesület és a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesülete akeióit, mellyel a szegedi gazdákat olcsó rézgáliccal akarják ellátni. Ez ügyben *Bokor Pál* h. polgármester, a nevezett egyesületek elnöke eljárta a földmívelésügyi miniszteriumban s véglegelte a rézgálic ügyet. A Szegedi Gazdasági Egyesület és a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesülete három vagon rézgálicot kérelmezett a szegedi gazdák részére; a városi tanács ugyancsak három vagon rézgálicot kérelmezett. E kérelmek a mai napon oly elintézést nyertek, hogy a földmívelésügyi miniszterium a már utban levő 100 vagon rézgálicból ad a nevezett két egyesületnek 150 mmázsát és a városi hatóságnak szintén 150 mmázsát. Mivel a szegedi tanácsnak más oldalról is rendelkezésére áll 100 mmázsá rézgálic, a Szegedi Gazdasági Egyesület és a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesülete pedig előzőleg kapott 200 mmázsá rézgálicot, így az első permetezés idejére 600 mmázsá rézgálic áll a szegedi gazdák rendelkezésére, még pedig a mai rézgálic árak feléért. E kiosztandó rézgálic teljesen fedezi a szegedi gazdák szükségleteit, a július—augusztusi permetezések további szükségleteit a földmívelésügyi miniszterium későbbi rézgálic importja fogja fedezni. Más oldalról vett értesülésünk szerint a statisztikai hivatal már összeállította a magyarországi rézgálic bejelentések lajstromát s azokat a vasúti fuvarlevelek és gyárak adataiból, valamint hivatalos közlegeinek